מתני' "פיגל בקומץ ולא בלבונה בלבונה

ולא בקומץ ר' מאיר אומר פיגול וחייבין עליו

כרת וחכמים אומרים "אין בו כרת עד שיפגל

בכל המתיר ומודים יחכמים לר' מאיר במנחת

חומא ובמנחת קנאות שאם פיגל בקומץ שהוא

פיגול וחייבין עליו כרת שהקומץ הוא המתיר

שחם אחד מן הכבשים לאכול ב' חלות למחר

הקמיר אחד מן הבזיכון לאכול ב' סדרים למחר ר"מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת

וחכמים אומרים יאין בו כרת עד שיפגל בכל

המתיר ישחם אחד מן הכבשים לאכול ממנו

למחר הוא פיגול וחבירו כשר הלאכול מחבירו

למחר שניהם כשרים: גמ' אמר רב מחלוקת

שנתן את הקומץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה אבל נתן הקומץ במחשבה ואת

הלבונה בשתיקה דברי הכל פיגול שכל

העושה על דעת ראשונה הוא עושה ושמואל

אמר עדיין הוא מחלוקת 13 יתיב רבא וקאמר

לה להא שמעתא איתיביה רב אחא בר רב

הונא לרבא יבר"א בקמיצה ובמתן כלי ובהילוך

ם בשתיקה בא נתן את להקטרה לו בשתיקה [אבל] בא [מ

ואת הלבונה במחשבה יו את הקומץ במחשבה

ואת הלבונה בשתיקה ר"מ אומר פיגול וחייבין

עליו כרת וחכמים אומרים יאין בו כרת עד

שיפגל בכל המתיר קתני מיהא נתן את הקומץ

במחשבה ואת הלבונה בשתיקה ופליגי אימא

וכבר נתן את הלבונה בשתיקה מעיקרא שתי

תשובות בדבר נו חדא דהיינו קמייתא ועוד

התניא אח"כ תרגמא רב חנינא בב' דיעות

ית"ש יבר"א בדמים הניתנין על מזכח החיצון

אבל דמים הניתנין על מזבח הפנימי כגון מ"ג

של יום הכיפורים ואחת עשרה של פר כהן

משוח ואחת עשרה של פר העלם דבר של

ציבור פיגל בין בראשונה בין בשניה ובין

בשלישית ר"מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת

וחכ"א "אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר

קתני מיהא פיגל בין בראשונה בין בשניה ובין

בשלישית ופליגי וכי תימא ה"ג בשתי דעות

הניחא ∘למאן דאמר בפר ואפי' בדמו של פר

אלא למ"ד בפר ולא בדמו של פר מאי איכא

למימר יאמר רבא הכא במאי עסקי' כגון שפיגל

יבראשונה ושתק בשניה ופיגל בשלישית

דאמרי׳ אי ס״ד כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה מיהדר פיגולי בשלישית

למה לי מתקיף לה רב אשי מידי שתק קתני אלא אמר רב אשי הכא במאי

עסקי' כגון שפיגל בראשונה ובשניה יז יובשלישית דאמרי' אי ס"ד כל העושה

יש א מיי פט"ז מהלי פסוה"מ הלכה ז [ועי' רש"ק שהאריך]: ב ב מיי שם הלכה י: בא ג מיי פי"ז מהלי בת ג עדיי פייין מהלי פסוח"מ הלכה יד: כב ד מיי שם הלכה טו: כג ה מיי שם הלכה יז: כד ו מיי שם פט"ו הלכה בה ז ח מיי׳ שם פי״ו הלכה א ב:

שימה מקובצת ה. 6] מחלוקת וכן אמר ר' יוחנן . עדיין היא מחלוקת יתיב רבה י וקאמר כו' רב הונא לרבה בר"א: ל) במחשבה או שנתן את: ג) חדא דהיינו קמייתא את: גן זה א דהיינו קמייתא פי' נתן את הקומץ בשתיקה כו' ולמה שינה לשונו היה לו לומר [אר] שנתן היה לו לומר (און שנתן הלבונה (בשתיקה) והקומץ במחשבה. תו״ח: ד) תיבת ובשלישית נמחק: ד) תיבת ובשלישית נמחק: ו] מפגל ים. הס"ד ומה"ד בקמיצה כו' בברייתא דמנחות דבהנך ג׳ . עבודות כו׳ להז הלבונה פועל אפי לרבנן בדמים הניתנין כרי בברייתה דובחים כמובח החיצון לפי שכל דמים הניתנים כמובח החיצון שתנן מתנה אחת ביפר לפיכך היו כל אחד ואחד מתיר שלם אבל דמים שרלו תערכי אהדבי כנון שכולן מעכבי אהדדי כגון מ"ג והד"א: טן דבין הבדים: י) וד׳ דקרנות : י**ל**) מ״ג וקסבר מערבין דם פר ושעיר קודם מתן קרנות: יכ) ואפי׳ בדמו מתן קרנות: יכן ואפ" בדמו של פר בזאת יבא אהרן אל הקדש ותיבת שנאמר ותיבת וגו' נמחק: ינן לדידיה איכא ותיבות הוה מצי נמחק: ידן שהיה אותר יתיבות זבח זבוח נמחק: מו] בפיגול ומתניתין אפי בשאר ותיבות במתנות ולא נמחק: מו) בלא זה ניחא בשחיטה: יו) בסמוד יכל הזאות דביז הבדים כו מתנה לא היתה כמצותה וי"ל דאינה באה אלא לקיים בדם ב) ושירים דודאי

בדם בו ושידים דודאי כמצותה נעשית. תו"ח. לשון תוס' אחרות וקשה דלא קרב המתיר כמצותה וצריך להתחיל ולגמור הכל וי"ל כיון שהתחיל במתנות קרינן ביה קרב המתיר כמצותה: וכות כאותו שעה ותיכת זכח נמחק וכמו שהגיה הל"ק: ב) אולי ל"ל לקיים בדם מצות שירים והשירים בוודאי כמצותה

עליהן כמו שמעמידה בסוף הא לאו הכי לא קרבי דמשקדשו בכלי הוקבעו אפי׳ קודם שחיטה והא דקרבי עם הובח אחר הזבוח באותה שעה היינו משום דלב ב"ד מתנה כדמפרש התם ולפי מה שסובר השתח

לית ליה 0 דאמרינן הכא לר"מ דשחיטה קובעת ולא כלי קובעת עוד יש לפרש ההיא התם דהתודה אפי׳ כרבנן דכי פליגי רבי מאיר ורבנן בשחיטת פיגול דבפגול מיירי ברישה והחי המתניתין דהזבח מפגל את הנסכים וקסבר רבי מאיר דהוהבעו בשחיטת פיגול כלחמי תודה דתנן בפ' התודה (לקמן ד' עח:) שחט חוך לומנו וחוך למקומו קדש הלחם אבל שחיטה כשרה קובעת אפי׳ לרבנן ולזעירי דאמר נסכים מתקדשים בשחיטה היינו למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה ופריך ממתני' דובח פסול דאלמא שחיטה פסולה מקדשא וקשיא לרבנן ואפי' רבי מאיר לא אמר אלא בפיגול שו] ס) במתנות ולא בשאר פסולי שחיטה ודווקה דהיכה זבח החר משום מנאי ב"ד הא ליכא זבת אחר לא ומיהו קשה לפירוש זה דא"כ משכחת לרבנן דנסכי בהמה חייבין עליהם משום פיגול שנעשית השחיטה בהכשר ופיגל בשחר ענודות: ש הוקבעו בשחימה. כרבי דאמר שני דברים המתירים מעלין זה בלא זה מון ולר' אלעור בר' שמעון דאמר אין מעלין הוה ליה למינקט שחיטה ווריקה או שנתקבל הדם בכום ונשפך וכאבוה דאמר כל העומד לזרוק כזרוק דמי כדקאמרינן בפרק התודה (לקמן דף עט:) ופלוגתייהו בפ׳ התכלת (לקמן דף מו.) ובסוף ר' ישמעאל לקמן (דף עב:): חדא דהיינו קמייתא. פי׳ דנתן את הקומן בשתיקה כו׳ 🗣 לכך שוות זה כזה ובפ' בית שמחי (זבחים מב:) מביא ברייתא זו איפכא דקתני ברישה נתן הת הקומץ במחשבה: בין בראשונה בין בשניה בין בשלישית. ראשונה כל הואות דבין הבדים שניה דפרוכת שלישית דמובח הוהב כך פי׳ בקונטרס וכן מוכח בסמוך "ו כל

דבין הבדים חשיב חדה דקאמר דחשיב בפנים פוסל כי מדי בהיכל מיא בעלמא קא מדי ובחלי הזאות דפנים קא מודי ר' מאיר דלא הוי פיגול מידי דהוה חלי קומץ דלא הוי פיגול כדאמר בסוף פ' שני דובחים (דף ל.) דבעינן קומץ שלם דקאמר הרי קמינה דכי לחלות דמי ופליגי ול״ע בההיא דלקמן דהקטיר שומשום לאכול שומשום עד שכלה הקומך: כְרְגני מיהא פיגד בראשון ובו' ופדיגי. הוי מני לשנויי שפי' בהדיה שחינו עושה על דעת רחשונה: בגון שפיגל בראשונה ובשניה

ובשלישית. נפ' נ"ם (זכחים על דעת ראשונה הוא עושה מיהדר פגולי בשניה יו (ובשלישית) למה לי לף מב. ושם) פי' בקונטרס וברביעית לא

פיגל וקשה דרביעית מאן דכר שמה ובכאן פירש בקונטרס שפיגל בראשונה ובשניה ושתק בשלישית ואם תאמר א״כ קשיא מידי שתק קחני כדאקשינן לעיל ושמא לעיל דשתק באמצעית הוה ליה לפרושי טפי כיון דראשונה ושלישית במחשבה ושניה בשתיקה ולהאי פי׳ חשיב כל הזאות ל) דמובח הזהב באחת שבע דטיהרו וד' דקרנות וכן משמע בפרק הוליאו לו (יומא דף פא.) דתניא וכפר את הקדש זה לפני ולפנים ואת אהל מועד ארמוכה ההוצ כממות שבש דם הרדיד דקנטונ זכן נושמש כפרק הרכון לו (אומו דף שה) דנוכ הדבכר מת הקדש הה כפר דבפר החת ההיכל ומשפך הדם יביא אחר זה היכל ואת המוצח כמשמעו משמע דחשיב מוצח כפרה אחת P עוד קאמר החם מכאן אמרו כו' עד גמר מתנות שבהיכל ונשפך הדם יביא אחר ויתחיל במתנות המוצח נתן מקלת מתנות המוצח ונשפך הדם יביא אחר ויתחיל בתחילה אבל לא קתני גמר ד' קרנות ונשפך הדם יביא אחר יה] בטהכו די דכולהו חשיבי כאחת וקשה דלקתן קאתר (ג"כ) משכחת לה בד' פרים וד' שעירים פירוש חד אהואות דבין הבדים וחד אהואות דפרוכת וחד אהואות דקרנות וחד אטיהרו אלמא לא חשיבי כחד הואות דקרנות ודטיהרו ושמא סבירא ליה שיריים מעכבין הוי חד בשביל שיריים ולפי זה נוכל לגרוס כאן שפיגל בראשונה ובשניה ושלישית וכן כתוב בספר רבינו גרשם ובפרק בית שתאי (זכחים דף מב.) וחשיב חלי תחיר משום דאיכא עדיין שיריים דמעכבי ואם תאמר הא בעל כרחיה האי תנא סבר שיריים לא מעכבי מדלא חשיב אלא מ"ג דההוא

ש'מ**מירו לבהונות**. כדכתיב (ויקרא יד) על דם האשם דכל זמן שלא נמן אחר שהיה יד! מי (זבח) זבוח באותה שעה וגם משום דלב ב"ד מתנה מן הדם מעכב השמן כדאמרי׳ בפ״ק (לעיל ה.): בותבר׳ פיגל בקומץ. בהקטרת קומן חישב על השירים: עד שיפגל בכל המתיר. והקטרת אחד מהן חלי מתיר הוא דאיכא נמי הקטרת חבירו: גבו' שנתן

> חישב בראשונה ושתה בשניה פיגול בד"א. דמחשבת עבודת הקומן מפגל וֹ בברייתה דמנחות: בקמילה כו'. דבהנך ג' עבודות אין דומה להן בלבונה הילכך כולו מחיר הוא. הולכה מפרש בגמ' לקמן בשמעתין" דהא איכא וֹ בלבונה: קמני מיהא כו' ופליגי. ומיובתה דרב: בשמי דעום. דהחד הקטיר קומץ במחשבה ואח"כ הקטיר חבירו לבונה בשתיקה דמשו"ה פליגי רבנן דליכא למימר על דעת ראשונה עשה: בד"ח. דבמתנה אחת פיגל ה] בדמים הניתנין כו' בברייתא דובחים הואות דפר מן בין הבדים אחת למעלה ושבע למטה וח' דשעיר הרי ט"ז וכנגדו בהיכל כדאמרי׳ במס׳ יומא (דף נג:) הרי ל"ב וד' י] קרנות המזבח הפנימי הרי ל"ו וו' על טהרו של אותו מזבח כשהדם הפר והשעיר מעורבין ביחד ז' הזאות על הפרוכת וד' מתנות דמזבח כדכתיב בויקרא [ד] וכן פר העלם דבר: ברחשונה. בין הבדים בשניה על הפרוכת בג' על מזבח הזהב: וחייבים עליו כרת. האוכל מבער הפר: ופליגי. אפי׳ פיגל בראשונה פליגי רבנן אלמא לא אמרי' שניה לחחר הוחות דבין הבדים ושמש חחר תחתיו והזה בהיכל דליכא למימר על דעת רחשונה עושה: הניחה למ"ד. ואפי יבן דמו של פר. [שנאמר] בזאת יבא אהרן [וגו'] בפרט ואפי׳ בדמו של פר שאם שחטו הראשון ואירע בו פסול יבא אהרן בדמו אל הקדש וא"ל להביא ולשחוט פר אחר לדידיה יג] הוה [מלי] לאוקמיה בב' דעות: אלא למ"ד ולא בדמו של פר. לא מצי לאוקומי בשתי דיעות: אלא אמר רב אשי כגון שפיגל בראשונה ובשניה. ושתק בשלישית דאכתי הוה חלי מתיר:

> הקומן כו'. כלומר הקטרה ראשונה הקטיר בשתיקה ושניה במחשבה אבל לדברי הכל: להא שמעתא. דרב: (דף מב.): מ"ג דיום הכיפורים. ח' הרי מ"ג יא] : י"ה של פר כהן משיח. ושלישית על דעת ראשונה עושה: בשתי דעות. שמת כהן גדול או אירע לו קרי במס׳ יומא בפ׳ הוליאו לו (מט:): י)פר

 ל) זכחים מח: לעיל יד:,
 בחים מב: [מוספחת פ"ה "ט], ג' ל"ק, ד) מוספחת ובחים ספ"ד [זבחים מח:], ה) יומא מט:, ו) [זבחים מב. כל העניןן, ז) בראשונה ובשניה דאמרינו אי ס"ד כל העושה מיהדר פיגל בשניה למה לי מיהדה פינל בשניה לנת לי.

מיקדה פינל בשניה לנת לי.

בשלישית לפי ג'י רש"ין,

ש) שייך לעיל, ') (ע"בן,

בס ליסים בחלים בחל ולענין כך שוות. ל"ק, ל) דמובח שבע דנוהרו וד' הרגות כחתת שבע לשהור אר קר המו כתחת וכן כו'. ג"ק, ק) ועוד דקאמר התם. ג"ק, ר) נ"א משמע דכולהו כו'. ג"ק,

מוסף רש"י

פיגל בקומץ ולא בלבונה. נהקטרת המנחה שני מחירין יש הקומן והלנונה ואם הקטיר את האחד במחשבת פינול והאחד נשתיקה (זבחים מא:). ר' מאיר אומר פיגול. דסית סלי ממיר (דע"ל יד.).
דות"א אין בו כדת. כרמ. כרמ
סול ליכל לכל פסול סול
מלחנו דגורינן למנו כרמ
מולחנו דגורינן למנו כרמ
מונונים. אבל בהן את
הקומץ במחשבה ואת
הלבונה בשתיקה. וס"ס
מון לנונס במתמבס מחילה תחילה ואחר כך קומץ בשתיקה וטעמא משום דעל ראשונה עשה ונמנא דעת החשונה עשה ומנגל מפגל בכל המתיר חבחים מפגל ככל המתיר חבחים שם. עדיין הוא מהלוקה. על דעת החשונה לא אמריגן אלא אס כן אמר, אף בשני, וכל מחשבה דקדשים מוליא שב האוצע דדה בכם הוא (שם באמצע דדה בכם הוא החבר. כגון). במה דברים אמורים. נתוספתא דמנחות קתני לה בד"ח שהמנחה . נפגלה בעבודה אחת בחמינה נפגלה בעבודה אחת הקתילה או במחן כל ובהילוך, שאין שם אלא עבודת מתיי אחד שאין קתילה ומתון כלי בלודה, וחילוך להלן מפרש ליה דלא שייך גלבוה בא אל הקטרה. שהיא עבודת שני מתיליו נתן וכלי (שם חבה). במח דברים אמורים. בתוספתא דובחים היא בד"א דבמתנה אחת פיגל. בדמים. החילונים שמתנה אחת, מתרת ומפגלת בהן מחת תתרת ותפגנת כהן פיגל בין בראשונה. כל מתנות שלפני ולפנים בין בשניה. על הפרכת בין בשלישית. על מזכח הזהב (שם מא: מב.). מבאן שייך לעמוד הבא בין בין קתני. והיג

והא בין בין קתני. למשמע לו כזו לו כזו (שם מב:). מכדי כרת לא מיחייב עד שיקרבו כל המתירין. שמיכלנה ענודומיו (שם). כהרצאת כשר כך הרצאת פסול. כדכתיב גבי כשר (שם כח:). מה הרצאת כשר. לא קרי ליה הרצאה אלא בוריקה, שהוא סוף ארבע עבודות המתירות, אף פיגול אינו מיא בעלמא קא מדי. ונמנה שלה נורק דמו דהה

דסבר שיריים מעכבי חשיב חדא טפי כדמוכח בסמוך ויש לומר דאף על גב דשיריים מעכבי לא חשיב יש האי חנא אלא הואות: